

כמעט נודמלי

מחזה ושירים
בריאן יורקי

מוזיקה
טום קית

בימוי
חנן שניר

כמעט נורמלי

מוזיקה: טום קית, מחזה ושירים: בריאן יורקי

תרגום: דניאל אפרת
בימוי: חנן שניר
ניהול מוזיקלי: יוסי בן נון
קורפטיטור: נדב רובינשטיין
עיצוב תפאורה: ערן עצמון
עיצוב תלבושות: ארז מעין
הדרכה קולית: דוקי עצמון
עיצוב תאורה: מאיר אלון
תנועה: מיטל דמארי
עיצוב סאונד: אריק אביגדור
ניהול ליהוק: רות טון מנדלסון

משתתפים (לפי סדר הופעתם):
דיאנה גודמן: איילת רובינסון
בנה, גייב: הראל סקעת
דן גודמן, בעלה: דורון אורן
נטלי, בתם: רונה פרומצ'נקו
דר' מאדן/דר' פיין, פסיכיאטר ופסיכולוג: תומר שרון
הנרי, חבר של נטלי: גלעד שמואלי

נגנים:
פסנתר: יוסי בן נון/נדב רובינשטיין
קונטרבס/גיטרה בס: אבנר יפעת
גיטרות: זיו ריינר
כלי הקשה: אסף רוט
כינור: הדס פבריקנט
צ'לו: חגית גלזר

שחקנית מחליפה לדיאנה: לימור שפירא
שחקן מחליף להנרי: ניר זליחובסקי

מנהלת הפקה: יעל פורת
עוזרת במאי: אורית גפן

הצגה ראשונה: 8 במרץ, 2012, אולם רובינא
משך הצגה: שעותיים ורבע, כולל הפסקה

עריכת התוכנית: רות טון מנדלסון | תחקיר וכתביבה: אוריאנה שפי
צילומים בחזרות: ג'ראר אלון, דניאל קמינסקי | עיצוב: הדס צוקרמן | הפקה: מקאן אריקסון

*This production is presented by permission of JOSEF WEINBERGER LIMITED on behalf of MUSIC THEATRE INTERNATIONAL of New York

Original Broadway Production Produced by David Stone, James L. Nederlander, Barbara Whittman, Patrick Catullo and Second Stage Theatre

"New York Premiere Produced by Second Stage Theatre, New York. February 2008. Carole Rothman, Artistic Director Ellen Richard, Executive Director 'Next To Normal' was subsequently produced by Arena Stage in November 2008.

Developed at Village Theatre, Issaquah, WA (Robb Hunt, Executive Producer, Steve Tomkins, Artistic Director). An earlier version was presented in the 2005 New York Musical Theatre Festival. Support for the development of "Next To Normal" was provided by the Jonathan Larson Foundation."

NEXT TO NORMAL

Music: **Tom Kitt**
Book and Lyrics: **Brian Yorkey**
Translation: **Daniel Efrat**
Director: **Hanan Snir**
Musical Director: **Yossi Ben Nun**
Corepetitor: **Nadav Rubinstein**
Set Designer: **Eran Atzmon**
Costume Designer: **Erez Maayan**
Vocal Coach: **Doki Atzmon**
Lighting Designer: **Meir Alon**
Movement: **Meital Damari**
Sound Designer: **Arik Avigdor**
Casting Director: **Ruth Tonn Mendelson**

The Cast (in order of appearance):
Diana Goodman: **Ayelet Robinson**
Gabe Goodman: **Harel Skaat**
Dan Goodman: **Doron Oren**
Natalie Goodman: **Rona Fromchenko**
Dr. Madden/Dr. Fine: **Tomer Sharon**
Henry: **Gilad Shmueli**

Musicians:
Piano: **Yossi Ben Nun/Nadav Rubinstein**
Contrabass/Bass Guitar: **Avner Yifat**
Guitars: **Ziv Reiner**
Percussion: **Asaf Roth**
Violin: **Hadas Fabrinkant**
Cello: **Hagit Glazer**

Understudy to Diana: **Limor Shapira**
Understudy to Henry: **Nir Zelichowsky**

Production Manager: **Yael Porat**
Assistant Director: **Orit Gefen**

Opening: 8 March, 2012, The Rovina Theatre
Length: 2 hours and 15 minutes, including interval

Program Editor: Ruth Tonn Mendelson
Research and Writing: Oriana Sheffi
Photography: Gerard Allon, Daniel Kaminsky
Graphic Design: Hadas Zukerman
Production: McCann Erickson

Synopsis

A woman who has suffered from delusional depression since the death of her first baby, struggles to keep family life sane for her supportive husband and surly teenage daughter. But when a hotshot young doctor recommends ECT (shock therapy) to cure the woman's ills, the entire family is set on a course that will change their lives forever. With tuneful, energetic rock music telling an adventurous and theatrical story, it's an unforgettable look at families, grief, recovery, and treatments that might be worse than the disease they are meant to cure.

המחזה

במשפחת גודמן המתגוררת בפרברים, דיאנה האם, סובלת מהפרעה דו-קוטבית ונזקקת לטיפולים פסיכיאטריים שונים אצל ד"ר מאדן. האב, דן, מנסה להיאחז במשפחה המתפוררת, ובאשתו שאינה מבחינה בין דמיון למציאות, ובטוחה שבנם המת, גייב, עודנו בחיים. בתם בת ה-16 נטלי נאלצת להתמודד עם גיל ההתבגרות, ובמקביל עם האהבה הראשונה שלה להנרי וכמובן עם הקשיים הנובעים מהמסגרת המשפחתית. בשילוב עם מוזיקת רוק מלודית ואנורגטית, מספק המחזמר הצצה בלתי נשכחת לחיי משפחה, אובדן, החלמה, וטיפולים שעלולים להזיק לחולה יותר מאשר המחלה עצמה.

נטלי: עכשיו אתה כאן,
אבל תן לי קצת זמן,
עוד שנה יש סיכוי
שנהיה זוג נשוי.
אשתך תתחרפן,
תדבר לקירות,
תשתולל ברחובות,
בעירום, תתרוסק
ותחתוך ת'וורידים
מתוך המחזה,
תרגום: דינאל אפרת

המחזמר "כמעט נורמלי" (Next To Normal) שעלה באפריל 2009 בברודוויי, שונה מאוד ממחזות הזמר הגרנדיוזיים והמרהיבים של ברודוויי המתאפיינים בלהקות שחקנים ורקדנים גדולות ובתפאורות מסיביות ומתחלפות בתדירות, שמועלים עד היום והפכו עם השנים לשוברי קופות, ביניהם "פאנטום האופרה", "שיקגו", "מלך האריות" ועוד. "כמעט נורמלי" נכתב ע"י בריאן יורקי (מחזה ופזמונים) וטום קית (מוזיקה). יורקי וקית זכו בפרס "הטוני" עבור המחזמר הטוב ביותר לשנת 2009 (להצגה הוענקו שני פרסי טוני נוספים, עבור השחקנית הטובה ביותר, אליס ריפלי בתפקיד דיאנה, ועבור התזמור הטוב ביותר). בשנת 2010 היה "כמעט נורמלי" למחזמר הראשון מאז "רנט" (Rent) המצליח של ג'ונתן לארסון, שזכה בפרס "הפוליצר" לדרמה (כמו "רנט", גם "כמעט נורמלי" בוים ע"י הבמאי מייקל גריף). חברי ועדת הפרס כתבו בנימוקיהם כי "מדובר במחזמר רוק עוצמתי שמרחיב את קשת הנושאים בהם נוגע ז'אנר מחזות הזמר".

"כמעט נורמלי" החל את דרכו בשנת 1998, כאשר יורקי וקית הציגו מחזמר בן 10 דקות כפרויקט הסיום שלהם בסדנת תיאטרון מוזיקלי במנהטן, והוא עבר לא מעט שינויים עד שעלה בברודוויי באביב 2009, לאחר שהוצג על במות בווישינגטון ובאוף-ברודוויי. בין השאר שונה שמו המקורי, Feeling Electric, לשמו הנוכחי. מספר צוותי שחקנים התחלפו עד להרכבת צוות השחקנים המקורי בהפקת ברודוויי, וכן שוכתבה הגרסה המקורית של המחזה בעקבות ביקורות נוקבות בגין אופן ההתייחסות להפרעה דו-קוטבית בה לוקה הדמות הראשית. בעקבות זאת, גם הוחלפו מספר שירים בעלי מאפיינים קומיים ועוקצניים בשירים בעלי מאפיינים דרמטיים ורגשיים.

המחזמר "כמעט נורמלי" מספק לקהל חוויה רגשית ייחודית, ומותיר גם חומר למחשבה. בסופו של דבר, על אף הקיצוניות, זהו סיפור של כל משפחה, וכל צופה יכול למצוא את נקודות ההשקה למשפחתו שלו. המחזה והפזמונים שכתב יורקי לצד המוזיקה שהלחין קית יצרו מחזמר לא שגרתי, בועט ומרגש, המקיים מתח מתמיד בין המרכיב הרוקיטי שבשירים לבין המרכיבים הסנטימנטליים והאמוציונליים. המחזמר משלב בין משחק לבין שירה, ומטרת השירים היא להדגיש את מצבן הרגשי של הדמויות ולהעצים אותן. התזמור שיצר מייקל סטארובין (שזכה בפרס הטוני על עבודתו) יחד עם טום קית הותאמו להרכב של ששה נגנים שמלווה את המחזמר (כלי הנגינה המשתתפים: פסנתר, קלידים, כינור, צ'לו, גיטרות, בס וכלי הקשה). המוזיקה משלבת אלמנטים של מופע רוק עם מחזות זמר קלאסיים.

על המחזה

לתת למוזיקה לדבר בשם עצמה מתוך ראיון עם המוזיקאי טום קית

האם אתה חושב ששיתוף הפעולה הצמוד עם השחקנים היה הכרחי ליצירת דרמה אנושית כל-כך מדויקת?
כן, בהחלט. אני גם חושב שכמות הזמן שבילינו ביחד תרמה לזה. ההצגה דרשה מאיתנו כל-כך הרבה, מה שגרם לנו להתחבר ולהפוך למשפחה.

איך אתה מגדיר את "כמעט נורמלי" - אופרת רוק? מחזמר רוק? מחזמר?
המונח "מחזמר רוק" הפך לבעייתי כי כשאתה קורא למשהו מחזמר רוק זה אומר שבאיזהו אופן כל דבר בהצגה מכוון לכך. אני מרגיש שאנחנו חיים בעולם שמכיל המון סוגי מוזיקה, וכולם חשובים באותה מידה ונפלאים להאזנה. לכן, לפחות מבחינתי, אני מעדיף לתת למוזיקה לדבר בשם עצמה ולהשאיר לאחרים את מלאכת התיאור. "כמעט נורמלי" הוא מחזמר שיש בו הרבה מוזיקת רוק ומפני שאין בו דיאלוגים ארוכים הוא קרוב לאופרה - אבל, בכל-זאת, אני מנסה לא להיצמד לתוויות.

מה אתה חושב על אופרות הרוק הקלאסיות כמו "טומי", "ישו כוכב עליון", "החומה" של פינק פלויד? האם הן השפיעו עליך?
כן. הושפעתי מאוד מ"טומי", "החומה", "רנט", "הדוויג" ו"שיער", וגם מ"סוויני טוד", "קרוסל" (מאת רוג'רס והמרסטיין) ו"קברט"...

כל מה שהיה סיפור חשוב שרק תיאטרון מוסיקלי יכול לספרו באותו אופן - אלה היו מקורות ההשפעה שלי ל"כמעט נורמלי". הושפעתי מהזעם ומהרגש העצום ב"קברט", מהאנרגיה המחשמלת של "רנט" ו"טומי", ומכל מחזמר שהיה לו סיפור בלתי צפוי, יפהפה ואנושי.

"כמעט נורמלי", לצד המחזמר "בילי אליוט" שהלחין אלטון ג'ון, גרפו את מספר המועמדות הרב ביותר לפרסי הטוני לשנת 2009. האם שוחחת עם אלטון ג'ון, אחד המוזיקאים הנערצים עליך, לאחר טקס הענקת פרסי הטוני?
הלכתי לראות את "בילי אליוט" כמה שבועות אחרי הטקס, ומאוד אהבתי את ההצגה. לאחר מכן שלחתי לאלטון ג'ון מכתב ובו סיפרתי לו עד כמה הושפעתי ממנו. אני מעריך של אלטון ג'ון מאז שהייתי מספיק מבוגר כדי להתחיל לנגן בפסנתר - בעצם לא, אפילו קודם... הוא חזר אלי ושאל אם הוא יכול להתקשר אלי. הייתה לנו שיחה נפלאה והוא היה מאוד אדיב ותומך. הוא אמר ששמח מאוד בשבילי ובשביל בריאן. הרגשתי שהוא מדבר בכנות והייתי מאוד נרגש.

מאיפה הגיע הרעיון ל"כמעט נורמלי", ואיך חווית לראשונה את העולם הזה?
החוויה הראשונה שלי שקשורה להצגה הייתה שיחה עם בריאן יורקי. התקרבונו לסוף השנה הראשונה שלנו בסדנא לתיאטרון מוזיקלי BMI - זה היה כנראה באביב 1998 - והמשימה המסכמת שלנו הייתה לכתוב מחזמר בן עשר דקות. ידענו על המשימה כבר מתחילת השנה, כך שהיה לנו הרבה זמן לתהות מה אנחנו מתכוונים לעשות.

איך הייתה הפגישה הראשונה ההיא?
בריאן ביקש להיפגש בבית-קפה. הוא הגיע ואמר לי שקיבל רעיון מצפייה בתוכנית חדשות בטלוויזיה על מחלות נפש וטיפול בהלם חשמלי. הרעיון היה לכתוב את המחזמר על אישה שסובלת מדיכאון חמור, על ההשלכות שלו על משפחתה ועל הטיפולים שהרופאים מנסים עליה. כמובן שבשלב זה לא חשבנו שהרעיון יבשיל לכדי מחזמר בן שתי מערכות, אבל - אחרי הגרסה הראשונה בת עשר הדקות - כמה מהאנשים היו מבולבלים. כמה מהאנשים תהו האם אפשר לכתוב מחזמר כזה באורך מלא. והיו כמה אנשים שהתרשמו ממנו מאוד - וזה מה שנתן לנו את האומץ וההתלהבות להמשיך ולכתוב שירים עבורו. לבסוף, התחלנו להרגיש שההצגה הזאת היא הדבר היחיד שאנחנו רוצים לכתוב.

במבט לאחור, מה אתה חושב על FEELING ELECTRIC, הגרסה הראשונה של המחזמר?
אחרי הצגת הבכורה הראשונה של FEELING ELECTRIC, ניגש אלי השחקן אנתוני ראפ (מכוכבי ההצגה "רנט") שהיה גורם חשוב בפיתוח ההצגה, ואמר לי, "זה מאוד מזכיר את ההצגה הראשונה של "רנט" - יש פה משהו גולמי, ומשהו מרגש". זה היה ברור לכולם שדרושה עוד עבודה, אבל גם היה ברור שמהו מיוחד מתרחש - השחקנים הרגישו את זה, היוצרים הרגישו את זה.

האם היה לך קשה, כמלחין, לוותר על כמה שירים שנכללו בגרסה הראשונה וקוצצו בהמשך, כמו שיר הנושא?
לא היה לי קשה, וזה היה שיעור חשוב בכתיבה מכיוון שלמרות שאהבתי את השירים האלה, היה ברור, בשלב מתקדם יותר, שהם לא משרתים אותנו. הם היו שירים מלהיבים לכשעצמם, אבל בתוך ההקשר הכללי של ההצגה, הם הסיטו את הצופים מהעיקר. ברגע שהשירים האלה ירדו, אפשר היה להרגיש שההצגה ממוקדת יותר וזו הייתה הרגשה נפלאה.

מימין: טום קיט, בריאן יורקי

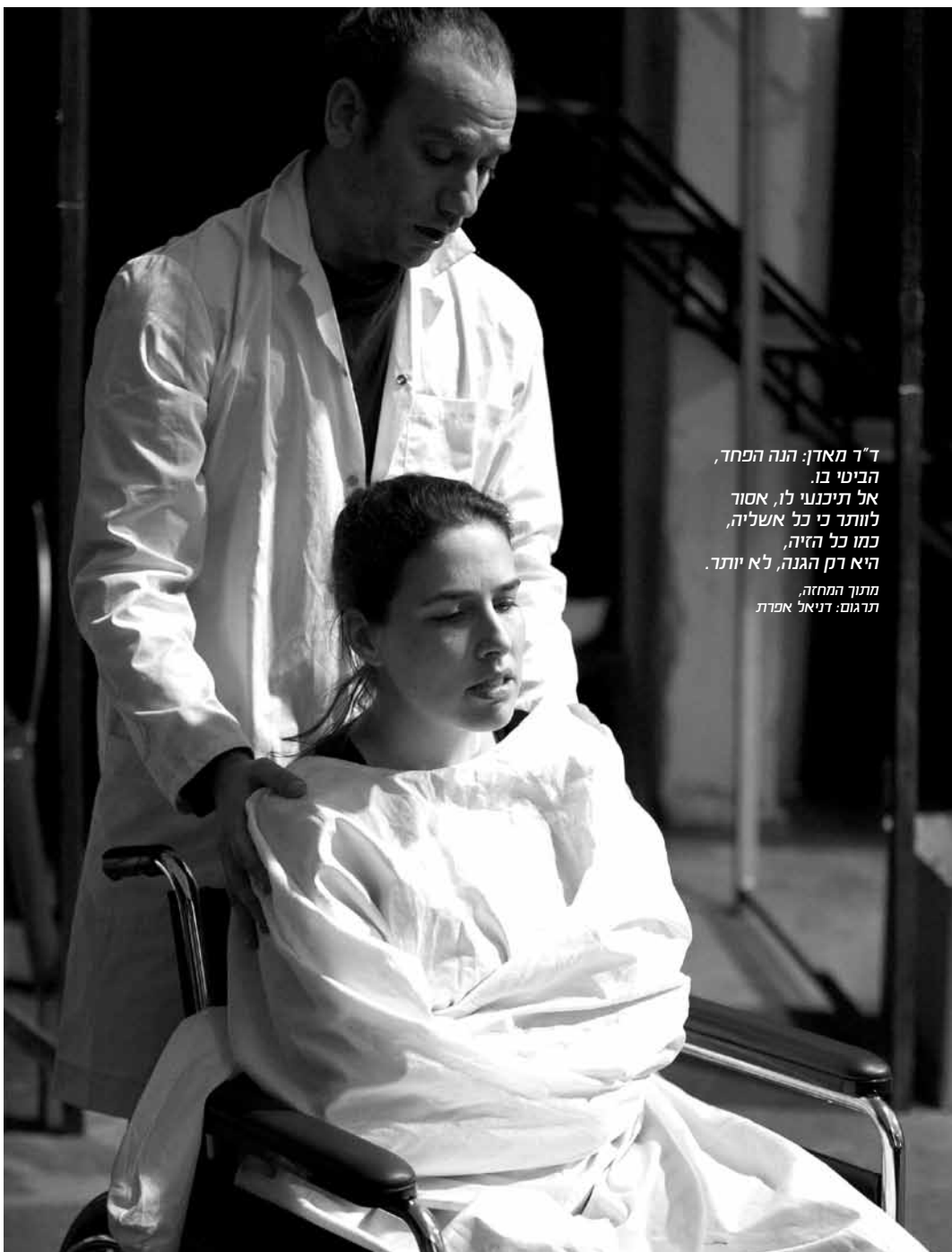
בריאן יורקי

מחזאי, פזמונאי ובמאי תיאטרון אמריקאי. יחד עם המלחין טום קיט, זכה בפרס הטוני לשנת 2009 (על שירי המחזמר) ובפרס "הפוליצר" לדרמה לשנת 2010 על המחזמר "כמעט נורמלי". יורקי נולד וגדל במדינת וושינגטון, ארה"ב, והינו בוגר אוניברסיטת קולומביה, שם שימש במהלך לימודיו כמנהל אמנותי במופעי בידור וסאטירה של הסטודנטים. בנוסף, יורקי (עם שותפו ליצירה טום קיט) הוא בוגר סדנה יוקרתית לתיאטרון מוזיקלי בניו-יורק שבמהלכה נוצרה הגרסה המוקדמת של "כמעט נורמלי". לפני שהמחזמר "כמעט נורמלי" הגיע לברודוויי, שימש יורקי במשך שבע שנים כמנהל אמנותי ב-Village Theatre, שנחשב לאחד התיאטראות היוצרים המובילים בארה"ב בתחום התיאטרון המוזיקלי. בתיאטרון זה הועלו חמישה מחזות זמר מקוריים שכתב יורקי בין השנים 1993-2007: "Making a Funny", "The Wedding Banquet", "A Perfect Fall", "Play it by Heart" כמו כן ביים יורקי הצגות באוף-ברודוויי ובתיאטראות מקומיים. מאז הצלחת "כמעט נורמלי" כתב תסריטים למספר סרטים והפקות טלוויזיה, ביניהם סרטי הקולנוע Time After Time, Love, Fashion Show, Paramour Undercover, and Chase. בימים אלה עובד יורקי על מחזמר חדש בשם The Last Ship שמתוכנן לעלות בקרו, עם שירים שכתב והלחין המוזיקאי סטינג.

טום קיט

מוזיקאי, מלחין, מתזמר ומנצח אמריקאי. יחד עם הכותב בריאן יורקי, זכה בפרס הטוני לשנת 2009 ובפרס "הפוליצר" לדרמה לשנת 2010 על המחזמר "כמעט נורמלי". כמו כן היה מועמד לפרסים על המחזמר American Idiot המבוסס על שירי להקת הרוק Green Day שהחל להציג בברודוויי בשנת 2010, ובו שימש מפיק מוזיקלי ומתזמר, וכן על המחזמר Everyday Rapture מאותה שנה בו שימש קיט מעבד ומתזמר. קיט גדל בארמונק, ניו-יורק, וכבר בהיותו תלמיד תיכון השתתף בכמה הפקות תיאטרון. בשנת 1996, סיים לימודי כלכלה באוניברסיטת קולומביה. את שותפו ליצירת "כמעט נורמלי", הכותב בריאן יורקי, הכיר קיט עוד כששניהם היו סטודנטים בקולומביה, והשתתפו יחד בסדנת כתיבה לתיאטרון מוזיקלי. מלבד "כמעט נורמלי", הלחין קיט גם את המחזמר "נאמנות גבוהה" עפ"י ספרו המצליח של ניק הורנבי. כמו כן הלחין את המוזיקה למחזה From Up Here, ולהפקה משנת 2010 של המחזה "אגדת חורף" מאת ויליאם שייקספיר. בנוסף שימש קיט מנהל מוזיקלי ומנצח בהצגות רבות בברודוויי מאז 2002. ב-2011 עלה מחזמר חדש שהלחין, המבוסס על סרט הנעורים המצליח "מעודדות צמודות" קיט, מוזיקאי יוצר, הופיע עם שיריו על במות רבות במופע יחיד. בלהקתו, The Tom Kitt Band, שהוציאה אלבום ביכורים, מנגן קיט בפסנתר. מחזמר חדש של טום קיט ובריאן יורקי בשם In Your Eyes, שהוצג בפסטיבל למחזות זמר חדשים שהתקיים בתיאטרון Village Theatre ב-2010, עוסק בתלמידי תיכון הנחשדים בתכנון פשע אלים ונתונים בהסגר ממושך.

ד"ר מאדן: הנה הפחד,
הביטי בו.
אל תיכנעי לו, אסור
לוותר כי כל אשליה,
כמו כל הזיה,
היא רק הגנה, לא יותר.

מתוך המחזה,
תרגום: דניאל אפרת

האם אתה חושב שהתהליך הארוך והשינויים הרבים שהמחזמר עבר משקפים, באיזשהו אופן, את טבעם המשתנה של הנושאים בהם הוא עוסק - מחלת נפש וחיי משפחה?
זו מטאפורה פנטסטית. המחשבה הזו לא עלתה בדעתי, אבל יש בה היגיון רב והיא מסבירה היטב את האבולוציה שהסיפור עבר. ככל ששכתבנו את המחזה, עם כל טיוטה, הגענו לדיוק רב יותר לגבי הסימפטומים של דיאנה, ונעשינו מעט טובים יותר בלאבחן אותה וצלולים יותר בהבנת השלכות העלילה עליה ועל משפחתה. בעזרת המומחים שהתייעצנו איתם, הצלחנו למקד את המקרה הספציפי שלה ואת מהלך הטיפול שהיא עוברת בהצגה. תהליך הכתיבה הארוך אכן משקף את חוויית המטופלים שעליהם לאמץ גישה ארוכת-טווח לחיים בצל מחלה אשר משנה את צורתה במהלך הזמן העובר.

הראיון נערך ע"י קימברלי ריד, במאי 2009. פורסם באתר About.com

טבעה המשתנה של מחלת הנפש

ניסינו להבין את הסיפור לעומק.
ראיון עם בריאן יורקי, המחזאי ומחבר השירים

השאלה המתבקשת ביותר לגבי "כמעט נורמלי" היא מהו מקור ההשראה לסיפור המחזמר. האם היה מישהו בחייך או בחייו של המלחין טום קיט שסבל מהפרעה דו-קוטבית כאשר התחלתם לעבוד על הפרויקט, בתקופת הלימודים בקולג'?
גם לי וגם לטום היו כמה אנשים בחיינו שנאבקו במחלות נפש. האנשים האלה היו בתודעה שלנו לכל אורך זמן העבודה על המחזה וההצגה. רצינו להציג את הסיפור באופן הנכון ולדייק בפן המדעי עד כמה שניתן, למענם ולמען שאר האנשים שידעו מאבקים דומים.

ההשראה הראשונית שלנו להצגה הגיעה כאשר עבדנו על מחזמר בן 10 דקות, פרויקט הסיום בסדנה לכתיבת תיאטרון מוזיקלי בה השתתפנו יחד. רצינו לעשות משהו קצת שונה. ערב אחד, לאחר שצפיתי בכתיבת חדשות בנושא טיפול בהלם חשמלי (באנגלית: ECT, Electro-convulsive therapy), היה לי רעיון: סיפור על אישה שנאבקה במחלת נפש כל חייה, ועל כל הגברים שניסו לעזור לה. מהגרעין הזה, במהלך הרבה שנים, צמח "כמעט נורמלי".

כאשר קוראים טקסט כמו "הפסיכופרמקולוג שלי ואני", אחד השירים במחזמר, קשה שלא להתרשם מהריאליזם הלא-אופייני ליצירות בדיוניות העוסקות במחלות נפש. איזה סוג של תחקיר אפשר לכם לתאר את השלכות ההרסניות של ההפרעה הדו-קוטבית (מאניה-דיפרסיה) באופן כה מדויק?
ערכנו תחקיר נרחב מאוד במהלך הכתיבה. לעתים קרובות יצאנו לחקור עוד ועוד נושאים תוך כדי פיתוח העלילה. קראנו דיווחים אישיים של חולי מאניה-דיפרסיה שעברו טיפול בשוק חשמלי, ומחקרים קליניים. ניסינו להבין לעומק את האספקטים של הסיפור אשר עלולים לעורר מחלוקת.

האם התייעצתם עם חולי מאניה-דיפרסיה ובני-זוגם, או מומחים כגון פסיכיאטרים ופסיכולוגים?

זכינו לקבל ייעוץ הן מפסיכולוג והן מפסיכיאטר שליוו אותנו בתהליך הכתיבה. הם קראו טיוטות של המחזה, צפו בהפקות הראשונות שלו, ונתנו המלצות לגבי השפה, האבחנות, הטיפולים וכדומה. אמרנו להם שבעוד שה"אזרחים" המובילים את תהליך היצירה לא תמיד עושים את ההחלטות הנכונות, אנחנו רוצים שהרופאים ינהגו באחריות ובמימנות, כפי שאנחנו מאמינים שרוב הרופאים נוהגים. מטררתנו היא לא להטיל אשמה על הרופאים או הרפואה, רחוק מזה. מטררתנו הייתה להראות עד כמה המחלה הרסנית, ועד כמה קשה לאבחן אותה ולטפל בחולים בה. ולשרוד אותה.
לא התייעצנו בנפגעי המחלה באופן ישיר. אבל בכל פעם שהצגנו את המחזה בפומבי, זכינו לקבל תגובות רבות מאנשים שסבלו מההפרעה או מקרוביהם. המשוב שנתנו, בין אם חיובי או ביקורתי באופן בונה, סייע לנו בעבודתנו.

תתי-סוגים של דיכאון והסימפטומים הייחודיים להם

דיכאון מאז'ורי

מחלה עם סימפטומים שפוגעים ביכולת הריכוז, האכילה והשינה. במקרים קיצוניים, החולה סובל מייאוש ומחשבות אוברדניות.

דיכאון פנימי (אנדוגני)

מופיע ללא אירוע חיצוני כגון מוות של אדם קרוב.

דיסתימיה

צורה מתונה יותר של דיכאון ובעלת תופעות לואי פחותות.

הפרעה דו-קוטבית (מאניה דפרסיה)

מצב שמורכב גם מדכדוך עמוק וגם מתקופות של מצב רוח מרומם מאוד וחסר כל אחיזה במציאות.

היפומאניה

דרגה מתונה של מאניה - הפרעת מצב רוח שכוללת חיוניות קיצונית ותחושה עולצת שלא כוללת שלבים של דפרסיה. היפומאניה עשויה לגרום לדברנות יתר, בזבזנות, יצר מיני מוגבר וידידותיות שמתחלפת במהרה בהתקפי זעם.

דיכאון עונתי

תופעה הדומה לדיכאון מאז'ורי שמופיעה במחזוריות מסוימת על פי עונות השנה.

דיכאון לאחר לידה

תוקף אמהות בסמוך לזמן הלידה אך גם יכול להופיע במהלך השנה הראשונה לאמהות. הסימפטומים דומים לדיכאון מאז'ורי ומפריעים לאם ליצור קשר עם התינוק.

מתוך כתבה מאת ג'ונה לדר, "הארץ" סוף שבוע, 12.1.2012

על החוויה המאנית

מתוך "נפש לא שקטה: זכרונות על מצב רוח ושיגעון", ספרה האוטוביוגרפי של קיי רדפילד ג'יימסון, פרופסור לפסיכולוגיה קלינית וחולת מאניה-דיפרסיה

"יש סוג מיוחד של כאב, התעלות, בדידות ואימה המעורבים בשיגעון הזה. כשאתה ב'היי', זה נפלא. הרעיונות והתחושות מהירים ותדירים כמו כוכבים נופלים, ואתה הולך בעקבותיהם עד שאתה מוצא רעיונות טובים ומבריקים יותר. הביישנות נעלמת, המילים והמחוות הנכונות פתאום עומדים לרשותך, הכוח לשבות בקסמך את הזולת מורגש בוודאות. אתה מצליח למצוא משהו מעניין באנשים לא מעניינים. החושניות שלך מושלת בכל, והרצון לפתות ולהתפתות הוא עצום. תחושות של קלות, אינטנסיביות, עוצמה, שלוה, יכולת פיננסית בלתי נדלית ואופוריה ממלאים את כל ישותך. אבל, משום מה, כל זה משתנה. הרעיונות המהירים הם מהירים מדי, הם רבים מדי. את מקומה של הצלילות תופס בלבול נורא. הזיכרון הולך. הבעות השעשוע וההיקסמות על פניהם של חבריך מפנות את מקומן לפחד ולדאגה. כל דבר שקודם לכן בא לך בקלות פתאום נעשה לך קשה. אתה נוח לרגוז, כעוס, מפוחד, בלתי ניתן לשליטה ומסובך לגמרי בתוך המערות האפלות ביותר של המוח. אתה בכלל לא ידעת שהמערות האלה נמצאות שם. זה לעולם לא יסתיים, מפני שהשיגעון חוצב לו את המציאות שלו.

זה נמשך עוד ועוד ועוד, ובסופו של דבר נשארים רק הזיכרונות של הסובבים אותך לגבי התנהגותך - ההתנהגויות המוזרות, הקדחתניות וחסרות התכלית שלך - שכן המאניה עושה איתך חסד אחד, בכך שהיא משכיחה חלק מהזיכרונות שלך. ומה אז, אחרי התרופות, הפסיכיאטר, הייאוש, הדיכאון, מנת היתר? יש את כל התחושות הבלתי ייאמנו האלה שאתה צריך למיין... ואז, שוב, ישנן התזכורות המרות - תרופה שאתה צריך לקחת, לשנוא את זה, לשכוח, לקחת, לשנוא את זה, ולשכוח, אבל תמיד לקחת. כרטיסי אשראי שבוטלו, צ'קים שחזרו וצריך לתת אחריהם במקומם, הסברים שצריך לתת בעבודה, התנצלויות, זיכרונות קטועים (מה באמת עשיתי), חברויות שירדו לטמיון, נישואין שנהרסו. ותמיד אתה נשאר עם השאלות, מתי זה יקרה שוב? אלו מהתחושות שלי הן אמיתיות? איזהו האני האמיתי שלי? זה הפרוע, האימפולסיבי, הכאוטי, האנרגטי והמטורף? ואולי הביישן, המופנם, המיואש, האובדני, העייף כל הזמן? קרוב לוודאי שקצת מכל אחד, אבל אתה מקווה שאף אחד מהם. ווירג'יניה וולף, בצלילות ובנסיקות שלה אמרה הכל: 'באיזו מידה התחושות שלנו מקבלות את הגוון שלהן מהצלילה לתחתיות? כלומר, מהי המציאות של כל תחושה שהיא?'"

גייב: אני כאן - מאחוריך.
עוקב, סופר את צעדיך.
את בורחת, ואני בעקבותיך.
אל תתרחקי לי,
אל תבכי לו עליי.
אני חי,
אני חי,
תדברי אליי,
בואי יחד נעוך, תסמכי עליי.
מתוך המחזה, תרגום: דניאל אפרת

על אבל וקתרזיס בטיפול באבל לא מעובד מאת חנן שניד

אבל לא מעובד

הפסיכיאטרית אליזבת קובלר-רוס, מחברת הספר "על מוות וגסיסה" העוסק בחמשת שלבי האבל, טענה כי אנשים רבים אינם מסוגלים להתמודד עם הופעת המוות בחייהם. רבים מהם מפנים את גבם ליקיריהם, מתוך פחד ובורות. כמה מהם נבוכים מכדי להתקרב אל הגוססים בשעותיהם האחרונות. אחרים פשוט נעלמים או "לא יכולים להגיע" להלוויה. מה קורה לרוב האנשים, שמסיבה כלשהי אינם יכולים להתאבל בזמן ובמקום הנכונים? האם הם ידחיקו את רגשותיהם ויפתחו סימפטומים שונים עקב תחושת אשמה, חרדה וחוסר-אונים, כפי טוענים בדי-סמכא רבים (ופרויד ביניהם)? האם יפתחו חלק מהם מחלת נפש או חולי גופני, כפי שטען ברנרד שנברג? או שיפתחו גידול סרטני, כפי שטען ד"ר ג'ון מריס ב-1975? האם מאוחר מדי לעזור לאותם אנשים שלא היו מסוגלים להתאבל קודם לכן? היכן וכיצד הם יכולים לבטא את רגשותיהם המודחקים? איך יוכלו לסיים את הסיפור הלא גמור שלהם עם המת?

אבל מושהה

"אבל מושהה מאופיין ע"י תגובה שטחית לאובדן, שמתוארת לעתים תכופות כ-'עסקים כרגיל'. האדם כמעט ואינו מושפע מאובדנו, ורק לאחר זמן, שבועות או אפילו שנים, חווה את האבל האמיתי. הטריגר להתפרצות האבל המושהה הינו לעתים קרובות אובדן אחר, אך כזה שאינו בהכרח משמעותי באותה מידה. לפעמים האובדן שמוביל להתפרצות האבל עשוי להראות טריוויאלי, למשל מוות של דמות ציבורית או עמית לעבודה." (ברנרד שנברג, 1980). זיגמונד פרויד, בחיבורו "אבל ומלנכוליה" (1937), בוחן את מערכת היחסים בין אבל ודיכאון או מלנכוליה. לטענתו, ההתאבלות הכרחית לשחרור הליבידו ממושא האובדן. האבל הופך לדיכאון כאשר ההתאבלות מודחקת. ההדחקה מתאפיינת בדכדוך ובאובדן הערכה עצמית, ועלולה לגרום לפסיכוזה. כמה זמן יכול אדם להתמיד בניסיון לדחות או להתחמק מאבל אקוטי? מספר מומחים קבעו מגבלת זמן של שבועיים שמעבר לה, לטענתם, האפשרות לחוסר הסתגלות מתחזקת עם חלוף הזמן. אחרים טענו כי משכו של האבל תלוי בתהליך ההתאבלות שמאפשר לאדם להתיר את הקשרים למנוח, ולהסתגל מחדש לסביבתו.

אבל וקתרזיס

המונח קתרזיס (הן בדרמה והן בתרפיה) נטבע לראשונה על-ידי אריסטו בחיבורו "הפואטיקה", המבוסס על הבחנותיו על הטרגדיה היוונית. אריסטו טען כי למוזיקה ולדרמה יש השפעה מזככת ומטהרת. למרבה הצער, למרות הנתונים הקליניים התומכים בחשיבות הקתרזיס בתהליך האבל, לא קיימת הכרה מספקת בערכו בתרבות ובמסורת של רוב החברות המערביות החילוניות. תרבות זו אינה מעניקה לפרט את ההזדמנות להשלים את האבל בהקשר מקובל חברתית. בחברות פרימיטיביות, קהילות שלמות נהגו להתאסף ולקיים טקסים סביב המוות, וכמה חברות עדיין מעודדות ביטוי אבל, הכולל קינה, נפילה ארצה, ובכי מעל הגופה.

החוקרים מייקל ניקולס ומלווין זקס, טוענים בספרם "קתרזיס ותרפיה" כי ההתאבלות מצריכה קתרזיס, המגיע בתהליך של העלאת זיכרונות הקשורים למנוח. אם תהליך זה מעורר, במיוחד אם השפול אינו מקבל את רגשותיו האמביוולנטיים (אהבה, כעס, אשמה, הקלה) כלפי הנפטר, התוצאה עלולה להיות דיכאון. פרויד הגדיר את הקונפליקט בין החוויה הרגשית של האובדן לבין החסימה הפנימית שלא מאפשרת ביטוי אבל, כ-"פשרה בין המחשבות המודחקות, לאלה המדחיקות." קתרזיס, אם כן, נגרם כתוצאה מכישלונה של מערכת ההגנה לחסום את הבעת הרגש.

אבל פתולוגי ומאניה-דיפרסיה

הפסיכואנליטיקאית מלאני קליין קשרה את תופעת האבל הפתולוגי (אבל מתמשך) להופעת מאניה-דיפרסיה. ההתלהבות ההיפראקטיבית המאפיינת את המאניה מתפרשת כניסיון נואש לשחרר את הבכי, הטבעי למצב האבל. היא מציינת כי הבכי מביא להקלה מפני שהוא פורק מתח ומפני שמעורבת בו פריקת נטל סימבולית. חוקרים נוספים הדגישו את חשיבותה של ההתאבלות, הכוללת בכי וביטוי כעס.

מתוך חיבורו של הבמאי חנן שניד

"Catharsis & Role Playing in Delayed Grief Therapy", 1993

דיאנה: מי נלחם לקום כל בוקר
כשהכל פה מתמוטט?
מי חושב רק על המוות,
מקנא במי שמת?
כמו אל בור שחור נופלת,
מתרסקת כבר שנים...
מי אתה
שתדע מה זה מוות מבפנים?
מתוך המחזה, תרגום: דניאל אפרת

כולנו "כמעט נורמליים" ראיון עם חנן שניר

מהו בעיניך הייחוד של "כמעט נורמלי" לעומת מחזות זמר אחרים?
קשה לקרוא ליצירה הזאת מחזמר במובן המקובל של המילה. אולי ניתן לכנות אותה 'דרמה מוזיקלית' או 'אופרת רוק'. המחזה מתאר, באופן רציני ואמין, את הסימפטומים והתהליך הטיפולי של אשה הלוקה במאניה דיפרסיה, אך מאידך מתייחס לטיפול באירוניה, הומור שנון ולעיתים אפילו באופן פארודי. לקווים נפשיות או מחלות נפש היו, מאז ומתמיד, נושא מקובל בדרמה העולמית, אבל הסטיגמה החברתית גרמה לחולים רבים ובני משפחתם להסתיר את המחלה ולהתבייש בה. בעבר היו כולאים את החולים, בניגוד לרצונם, ומתייחסים אליהם כאל מצורעים. עצם הסרת הלוט מעל הנושא החסוי הזה, מאפשר, מצד אחד, לגיטימציה חברתית ומצד שני מתן טיפול הולם לסובלים עיניו גוף ונפש.

אין כמעט משפחה, שאם נבדוק באילן היוחסין שלה, לא נמצא משהו שהייתה לו מחלת נפש כלשהי. מכיוון שחלק ממחלות אלה, כמו מאניה דיפרסיה, הן בעלות מרכיב גנטי, הן מהוות מעין איום על האנשים השפויים כביכול, שיכולים להיות נשאים של מחלה כזאת, אפילו ללא ידיעתם. חשוב לציין שהמחזה מדגיש בבידור, שלמחלות נפש יש טיפול וטיפול טוב. בשנים האחרונות, חקר המוח התקדם מאד והתרופות הפסיכיאטריות נעשו מדויקות ומגוננות יותר. על אף שלא ניתן לרפא מחלות נפש כרוניות, ניתן, במקרים רבים, לחיות איתן ולהגיע לתפקוד "כמעט נורמלי".

הטיפול בשוק חשמלי בחולי נפש היה הנושא הראשוני שהעסיק את היוצרים בריאן יורקי וטום קית, במחזמר בן 10 דקות שהיווה את הבסיס ל"כמעט נורמלי". מהי עמדתך/ תחושתך לגבי הטיפולים המוצגים כאן, וביניהם הטיפול בהלם חשמלי?

אחת הבעיות בכל טיפול היא, שעל אף העובדה שיש קווים מנחים ספציפיים לכל מחלה, הטיפול והמינון התרופתי הוא מאוד אינדיבידואלי, ולכן חלק גדול מהתהליך הוא באמצעות ניסוי וטעייה. אין טיפול אחד או מינון תרופתי שמתאים לשני אנשים. לכן, יש הרבה פעמים טענות קשות של המטופלים כלפי הממסד הפסיכולוגי שהטיפול לא עובד. אבל אחד הדברים שלמדנו במשך הזמן, הוא שאסור להתיימשך כפי שקורה כאן במחזה שלנו, במקרים קיצוניים מאד, בעיקר עם חולים אובדניים, המוצא היחיד המומלץ הוא טיפול בחשמל (ECT). הנושא הזה היה ועודנו שנוי במחלוקת. בעבר הייתה התנגדות גורפת לשימוש בטיפולים אלה, עד שבתי חולים רבים הפסיקו את הטיפול בחשמל. אבל במשך השנים התברר שאין תחליף אמיתי לטיפול הזה במקרים הקיצוניים. מה גם, שהטכניקה והמינונים השתפרו בצורה משמעותית. במחזה, הויכוח לגבי היעילות והנזק של הטיפול בחשמל מוצג על הבמה כקונפליקט בין הדמויות ושני שירים עוסקים בנושא בצורה ביקורתית והומוריסטית. אני חייב לציין שהשימוש בכמות נכונה כפייה, בהצגה שלנו, אינו מקובל היום ברוב בתי החולים הפסיכיאטרים. החלטתי בכל זאת, לעשות בה שימוש, בעיקר מסיבות דרמטיות.

כיצד אתה ניגש לבימוי מחזמר? כיצד אתה מבין את הז'אנר, והאם יש שוני בסיסי לעומת הצגות אחרות?

אני התייחסתי למחזה המוזיקלי הזה כמו לכל מחזה שיש בו סיפור עלילה, דמויות, סיטואציות וקונפליקטים. היה לי חשוב שההצגה תהיה מרתקת, מרגשת, ושיהיה בה גם הומור. גם המוזיקה פה, או השירים ליתר דיוק, אינם קישוטים, תוספות או אלתחנות. הדמויות מתקשרות כמעט אך ורק באמצעות השירים. מבחינה מסוימת אפשר להתייחס לזה כמו לאופרה מודרנית. אבל בלי האריות הראוותניות ובלי הרצ'יטיבים המלאכותיים. בהצגה הזאת, התזמורת מהווה חלק אינטגרלי במרקם הבימתי והיא נמצאת כל הזמן על הבמה. כיון שכך, אני חייב להתייחס אל הנגנים כאל שחקנים נוספים, בניגוד לתזמורת שיושבת ב"פיט", שאיתה אין לבימאי שום מגע..

כבמאי תיאטרון שהוא גם איש מקצוע בתחום הטיפול, מהן התובנות שלך לגבי הבעיות המוצגות כאן?

מחזה אחר שביימתי שמוצג ב"הבימה", "אותו הים", עוסק באָבֶל של הסופר עמוס עוז על אמא שלו, אבל אותו לא ניסה לעבד אותו שנים רבות. אחד היתרונות של אדם יוצר, בין אם הוא סופר, צייר או מוזיקאי, הוא שהוא מעבד את החומרים האלה בתוך היצירות שלו ובכך "מדויח" סוג של תרפיה. בעבודת מחקר שכתבתי, ראיתי את תופעת ה"אָבֶל הלא מעובד" כאלמנט המרכזי בדמותו של המלט. כמו דיאנה, גיבורת המחזה שלנו, גם המלט, המוגדר כמלנכולי, לוקה בהזיה פסיכוטית, הוא רואה את אביו המת, שומע אותו ומדבר איתו. כיון שאינו מסוגל להתאבל על אביו, הוא מקנא בשחקן שמבטא רגשות כעס וצער על הקיוּבָה שהיא דמות בדיונית. כל עוד הגיבור, בין אם המלט או דיאנה, אינו נפרד ממושא האָבֶל, הוא אינו יכול לחזור לתפקוד מלא ולהמשיך את חייו.

בהמשך לדבריך, מה השוני בין חולה נפש שהוא אדם יוצר, אמן או ממציא, לעומת חולה רגיל?

הרבה יוצרים, אמנים ומדענים, היו על הגבול שבין גאונות לשיגעון, או לקו בהפרעה נפשית כלשהי. ביניהם אפשר להזכיר את קפקא, סטרינדברג, שומאן, ואן גוך, מיכאלאנג'לו. אצל חלק גדול מאנשים אלה, אפשר לעקוב בתהליך היצירה שלהם מתי יצרו מתוך פרץ של מאניה, או מתוך מצב דיכאוני. רבי נחמן מברסלב, למשל, היה חולה במאניה דיפרסיה, והוא אחת מהדמויות הנערצות עלי. הוא הטיף בכל כתביו להעלות את הנפש, באמצעות שירה וריקוד וניתן לראות כיצד הוא מנסה להרים את עצמו ואת חסידיו מתוך תהומות הייאוש והדיכאון. החיים יהיו הרבה יותר אפורים ומשעממים בלי אנשים מאנים-דיפרסיביים. מדענים, אמנים, יוצרים ברמות שונות שהצליחו לרתום את ה"מחלה", את המזג הקיצוני שלהם, ליצירה אמנותית, לתיאוריה חדשה, או לתגלית מדעית. אם היינו בודקים את זה לעומק היינו מגלים כמה גאונים בעלי מזג סוער וקיצוני התאימו להגדרת המחלה, כמה נביאים, משוררים, ציירים, מלחינים, שחקנים, אנשי מדע, שאלמלא הם, חיינו היו ריקים יותר ומשעממים יותר.

יוצרי ההצגה

עומדים, מימין: מיטל דמארי, ארז מעין, מאיר אלון, אריק אביגדור, ערן עצמון
ישיבים, מימין: דניאל אפרת, חנן שניר, יוסי בן נון, דוקי עצמון

חנן שניר (בימוי)

בוגר החוג לתיאטרון של אוניברסיטת ת"א והאקדמיה המלכותית לדרמה בלונדון, שם גם לימד וביים. בעונות 1991-1990 שימש כמנהל האמנותי של תיאטרון הבימה. בשנים 1992-1993 השלים את לימודי התואר השני בפסיכולוגיה ייעוצית באוניברסיטת בוסטון. לצד עבודתו בתיאטרון, הוא הוא משלב טכניקות פסיכו-דרמטיות בתהליך החזרות, הוא מקיים סדנאות פסיכודרמה לאנשי מקצוע מן התחום הטיפולי. מלמד תיאטרון בסמינר הקיבוצים ומשמש כבימאי בית התיאטרון הבימה. בין עבודותיו לאחרונה: "קופסא שחורה", עיבוד לספרו של עמוס עוז, "הנאהבים והנעמיים", "חודש בכפר", "העז או מי זאת סילביה", "נמר חברבורכת", "אנטיגונה" (בשיתוף תיאטרון הקאמרי, זוכה פרס ההצגה הטובה ובימאי השנה 2008) "החגיגה" (בשיתוף עם תיאטרון הקאמרי), "אילוף הקטן", "אורנו היס" - עיבוד לספרו של עמוס עוז, "אלוף הבונים" (בשיתוף עם תיאטרון הקאמרי), "מלכת היופי של לינאן".

דניאל אפרת (תרגום)

בוגר ב"ס לאמנויות, ע"ש תלמה ילין ובית-הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית-צבי. בין תרגומיו: "אביב מתעורר", "אחים בדם" (בית ליסין), "קומפני" (תיאטרון באר-שבע), "אי לאב יו לצאח, אבל...", (תיאטרון גשר), "אורז", "המצעד", "בת הים הקטנה" (קרן אור הפקות), "רנט", "חותרים", "אויטה", "גריז", "תהילה", "ג'יפסי", "פיפן", "קנדיד", "איך להצליח בעסקים מבלי להתאמץ", "מופע האימים של רוקי", "היום ה-24" (תיאטרון הספריה). תרגם את שירי הסרטים "דיו" ו"פלטפור" וסדרות אנימציה שונות (דיו אפילים). כתב את המופע: "ברזוווי פינת פרישמן" (בית ליסין) ואת הצגות הילדים: "הקוסם מארץ עוץ", "זרעים של מסטיק" (בית ליסין), "ספר הג'ונגל", "בגדי המלך" (מדיטק), "חלום בקצות האצבעות", "רוקדים ברוחב", "מועדון יואלדי", "גיבורים קטנים" (תיאטרון השעה). ביים בתיאטרון הספריה ובבית צבי: "שיקו", "איש חסיד היה", "פיפן", "ההבטחה", וכן: "שער", "מיקה שלי" (עפי"א די ענבר), "טומי תם" (עפי"א רפי ניב). השתתף כשחקן בהצגות בתיאטרון בית ליסין: "אחים בדם", "אביב מתעורר", "מנדרגולה", "משחק פינת פרישמן", "חלום של לילה בלב קיץ", "משחק ילדים", "המלאך", "שיקו". בתיאטרון הבימה: "בלהקת", "פיפורים", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר". בתיאטרון הקאמרי: "כנר על הגג". בתיאטרון חיפה: "הילדה שאני אוהב". בתיאטרון הספריה: "קברט", "אאידה", "אחים בדם", "שיער", "מיקה שלי", "חותרים", "יוסף וכתנת הפסים", "צ'רטי המתוקה", "ארץ אחרת", "משחקי פיג'מה", "בלילות הקיץ החמים", בטלוויזיה: "המכון", "כן או לא". בקולנוע: "ילדים טובים", (פרס השחקן הראשי בפסטיבל טאמפה - פלורידה). במהלך לימודיו זכה במסלול ט"ש על עדה בן-נחום, חיים גמון, יהודה פרנאל קלצ'קין, אוהר (דדי) ניסים, לידיה פינקוס-גני, בני ברית, המועדון המחסרי, קרן תרבות אמריקה-ישראל, פרס צבי קליר לבורג מצטיין. זוכה מלגה מטעם אלי ליאון, פרס אגודת ידידי בית לסיין ופרס ע"ש עדה בן-נחום לתרגום מחזות על תרגום "אביב מתעורר".

יוסי בן נון (ניהול מוזיקלי)

פסנתרן ומלחין. בוגר תואר ראשון ב"אקול נורמל סופריור" בפריז. בוגר תואר שני ב"מנהל סקול אוף מוזיקה" בניו יורק. הפיץ כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. היה בין זוכי קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. בעל פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון לשנת 1992. זוכה פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון לשנת 2000. זוכה פרס התיאטרון לשנת 2004 על ההצגה "הנאהבים והנעמיים". הלחין וניהל מוזיקלית הצגות בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו - תיאטרון הבימה: "דימה", "ההולכים בחושך", "בית ברנרדה אלבה", "קופסה שחורה", "הנאהבים והנעמיים", "חודש בכפר", "העז, או מי זאת סילביה?", "מלחמה", "אנטיגונה", "אנה קרנינה", "כל החיים לפניך". תיאטרון בית ליסין: "מתמקנים", "עש עליך פעם סרט", "אלטלנה", "חשמלית ושמה תשוקה",

"אוליבר" (ניהול מוזיקלי) בשיתוף יריב יפת ובימות. תיאטרון באר שבע: "כשאת אומרת לא". התיאטרון הקאמרי: "אשכבה", "נורה", "הבכיינים", "כטוב בעיניכם", "קברט חנוך לוין", "מעין הכבשים", "אמא קוראז", "המלט", "המפנים 1993", "כנר על הגג" (ניהול מוזיקלי). תיאטרון הרצליה-צוותא: "ים, יבשה, ים". תיאטרון חיפה: "האשה שבישלה את בעלה". פסטיבל עכו: "פרומות".

נדב רובינשטיין (קורפטיור)

פסנתרן, קלידן, מעבד ומלחין. כותב מוזיקה לתיאטראות שונים, בין היתר תיאטרון הקאמרי ("וויצק"), תיאטרון גשר ("יונה ונער"), תיאטרון חיפה ("הבחורים בדלת ממול"), תיאטרון באר שבע ("עלי כנור", "המשרד"), תיאטרון בית לסיין ("פועלת זרה"), תיאטרון הספרייה, תיאטרון ילדים ולנוער ("מרק כפתורים", "השיר הזה הוא גם שלי", "צילי משותף", "דרך השיר"), מדיטק ("שומבצל", "סוד הגן הנעלם", "אמיל והבלשים", "מהומה על הבמה", "אורה הכפולה") תיאטרון הקיבוץ ("מפלצת מקסימה שלי", "תרנגול כפרות", "8 בעקבות אחד") תיאטרון ארצות-ססגוניה, "נולדתי לחלום". כותב להצגות בבתי ספר למשחק. מנגן בהצגות בתיאטראות שונים, בין היתר בתיאטרון הקאמרי ("וויצק", "משרתם של שני אדונים", "ימי שלישי עם מור", "ג'וני הלך", "כנר על הגג", "סלאח שבת", "המלט", "יתוש באש", "עוץ לי גוץ לי", "לכל השדים והרוחות", "היה או לא היה"), תיאטרון גשר ("השטן במסעדה"), תיאטרון חיפה ("דמבטיקו", "סחור גומי"), הבימה ("מוריס שימל", "בוסתן ספרדי"). משנת 2006 מנהל מגמת מוזיקה בבית לסיין לתיאטרון ולנוער בסיכון "מוחזת". שימש מנהל ומפיק מוזיקלי של מגמת תיאטרון ב"קופסא אריסון לאמנויות הבמה בתל-אביב. נטל חלק בפסנתרון, קלידן ומעבד מוזיקלי בתזמורת "בישור חי", שיתוף של דן שילון. משך כ-25 שנים ניגן עם נגן כלי הקשה חן צימבליסטה בקונצרטים, בפסטיבלים ובהקלטות בארץ ובעולם. מנגן בתקליטים (שלמה גרוניך, שם טוב לוי), חבר בלהקת "שקטק" ומופיע איתה בחבי העולם. משמש מאז שנת 1993 כנגן הרשמי של נבחרת ישראל וקבוצת מכבי תל אביב בכדורסל. הוציא דיסק בעקבות מופע המחול "אישה רוח זד" שהוצג בכורה בפסטיבל ישראל 2009.

ערן עצמון (עיצוב תפאורה)

בוגר מסלול עיצוב במה בסמינר הקיבוצים, 2006. בין עבודותיו: בתיאטרון הבימה: "בראבו", "לילה במאי", "ארוחה עם אידיוט", "אם יש גן עדן". בתיאטרון חיפה: "עץ אחרון בירושלים", "אדוני". בתיאטרון בית ליסין: "ברזוווי פינת פרישמן", "דאודה", "אקוס", "הנבאליות של האהבה", "חלום של לילה בליל קיץ", "משחק ילדים", "מראה מעל הגשר", "ולנטינו", "אביב מתעורר", "מנדרגולה", "אמא מאוהבת", "אחים בדם". בתיאטרון הספריה: "פיאף", "ריצארד השלישי", "נדנדה בשניים", "סיפור הפרברים". בתיאטרון הקאמרי: "סאלח שבת", "מנהל הבית". בתיאטרון תמונע: "רומיאו ויוליה", "מדיטק: "בגדי המלך החדשים", "מפצח האגוזים", "אורה הכפולה", "הקוסם מארץ עוץ". בפסטיבל עכו 2008: "מתחם הפופורים" (זכות פרס עיצוב תפאורה). בתיאטרון ערבי-עברי: "נשים זרות". בתיאטרון אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס" (זכות פרס עיצוב תפאורה בפסטיבל חיפה). בתיאטרונטו 2006: "קפוצ'נו ברמאללה".

ארז מעין (עיצוב תלבושות)

ליד 1979. יוצר רב תחומי, מעצב במה ותלבושות, שחקן ודרמטורג. סטודנט לקראת דוקטורט בתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בוגר סטודיו למשחק מיסודי של יורם לוינשטיין, 2009. יצר את העבודות: "שושנה בצרפתית" (בשיתוף עם הכוריאוגרפית ענת כ"ץ, פסטיבל איטימדיאנס 2010), ו-Fly In Clay Could (בשיתוף עם האמנית הפלסטית הגר מיטלפונקט, בגלריה לאמנות אום אל פתח), "ב'הבימה": שיתוף בהצגה "הסטודיה הדרמטית

מציגה", עיצב תלבושות למחזמר "סיגל", "מלכת היופי של לינאן". דרמטורג בהצגה "חיים אחרים" ב'תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער' ובעבודת המחול Élan Vital (ענת כ"ץ). עיצב תפאורה ותלבושות להצגות שונות בסטודיו למשחק יורם לוינשטיין ובסמינר הקיבוצים.

דוקי עצמון (הדרכה קולית)

לימדה שנים רבות במכון למוסיקה "אורנים". מלמדת בבית צבי, בין עבודותיה: "צ'רטי המתוקה", "ערב ברזוווי", "גריז", "משתגעים מאהבה", "סיפור הפרברים", "איש חסיד היה", ערב שירי יוסי בנאי. עבדה שנים רבות בתיאטרון חיפה בהדרכת שחקנים בדיבור ושיירה ובעריכה מוזיקלית, בין עבודותיה: "פלאטנוב", "אריסטו", "יונה על היס", "הדה גאבלר". בין עבודותיה במשכן לאמנויות הבמה: "עלובי החיים". בתיאטרון החאן: "שירי לאה גולדברג". בפסטיבל ישראל: "משורר בניו יורק", "מנגינות מחזות", ערב שירי חזי סקל. בתיאטרון בית ליסין: "שיקאגו", "ברנשים וחתיכות", "ערי היסטוריה", "מייק", "חלום של לילה בלב קיץ", "משחק ילדים", "אביב מתעורר", "המלאך", "הקוסם מארץ עוץ", "אחים בדם". בתיאטרון הקאמרי: "כנר על הגג", "גיטל", "סוף טוב", "וויצק", "קברט". בתיאטרון באר שבע: "קומפני".

מאיר אלון (עיצוב תאורה)

מנהל מחלקת התאורה של תיאטרון הבימה. בין עבודותיו: בתיאטרון הבימה: "שלוש נשים גבוהות", "מלחמת אחים", "סוניה מושקט", "קולות", "מכתב אהבה", "זאז התחבקנו", "מחילה", "נשיקת אשת העכביש", "מרי לו", "הברזזון", "ללכת חודרים", "במלחמה כמו במלחמה", "ענק אכילס", "מרי לו", "אווהבים את אוכל", "מאמי", "פרפרים

הם חופשיים", "אוסקר ורודה רזה", "אני והוא", "תשמ'ד", "זמן אמתי" ו"העז או מי זאת סילביה", "רכוש נטוש", "תקופת הסתגלות", "מישהו שישמור עליי", "סונטת סתיו", "הנהג של מים דייז", "שעה יפה ליוגה", "משוגעת", "כל החיים לפני", "אוגוסט: מחוז אוסייג", "טיקוצ'ין", "הזוג המוזר", "בגידה", "הקומקום והמטאטא", "לילה במאי", "ארוחה עם אידיוט", "כי בנו בחרת", "סיגל", "אם יש גן עדן". כמו כן עיצב תאורה לתיאטרון בית ליסין, תיאטרון לילדים ולנוער, פסטיבל עכו, פסטיבל תיאטרונטו.

מיטל טולה דמארי (תנועה)

שחקנית וכוריאוגרפית. כוריאוגרפיה בתיאטרון הקאמרי "ימי שלישי עם מור", "מי מפחד מווידג'ינה וולף", "סאלח שבת", ערבים מוזיקליים לזכר דליה רביקוביץ, נעמי שמר, גארי ברטיני. בבית צבי ותיאטרון הספריה: "דוג'וס והמרשטיין", "מרב אהב" לזכרו של יוסי בנאי, "גבירתי הנאווה", "הבמחזות", איפגניה באאוליס", "הערב אימפרוביזציה", "נשות טרויה", "נשף הגנבים", "קוויאר ועדשים". בבית למשחק יורם לוינשטיין: "קומפני", בתיאטרון המדיאטק: "נחמן". מורה לתנועה ומחול בבית הספר למשחק בית צבי. מורה ליוגה.

אריק אביגדור (עיצוב סאונד)

בוגר ביה"ס לסאונד של יואב גרא. מנהל מחלקת הסאונד והוידאו של תיאטרון הבימה. הלחין מוזיקה להצגות "תמונות מחיי נישואין", "אלינג", "משוגעת", "השחקן", "ארוחה עם אידיוט", "מונוגמיה", "אם יש גן עדן". בתיאטרון הבימה ומופיע הבידור "נישואים גרעיניים" בתיאטרון הקאמרי. עיצב סאונד להפקות מוזיקליות, ביניהן: "מרי לו", "הברזזון", "ללכת עד הסוף", "39 במדרגות", "יוסף וכתנת הפסים המשגעת".

מימין: תומר שרון, הראל סקעת, איילת רובינסון, דורון אורן, רונה פרומצ'נקו, גלעד שמואלי

מלגה לפיתוח קול ע"ש לולה שנצד 2005. בין תפקידיו בתיאטרון הספריה: "יוסף וכתונת הפסים" (יוסף), "אחים בדם" (מיקי), "שורת המקלה" (ריצ'י), "אסידה" (ראדאמס), "חתולים" (סקימבל שנקס), "מיקה שלי" (ארי), "זכרונות ברודוויי", "ערב שירי ליד וובר", "שרים סינטרה וחברים", "תחת שמי פריז", "אהוד מנור ברודוויי". בתיאטרון הבמה השלישית: "חורף החלונות האדומים" (מאט), "משהו יפה" (סטיבן). בתיאטרון באר שבע: "נלי כינור". בתיאטרון הקאמרי: "המפיקים" (סקוט), "מלון פלזה" (כנר על הגג" (מנדל), "סלאח שבאתי: (זיגי), "נטל" (שמואל), "זהב טורקי" (דונית), "קברט" (ויקטור). קפה תיאטרון הקאמרי: "תוצרת הארץ" ערב משירי אריק איינשטיין (ערב יחיד). בתיאטרון "מדיטק": "שומבצל", "סוד הגן הנגלם", "אוזו ומזו מכפר קקרוז". בתיאטרון ארצי לנוער: "הכבש השישה עשר". בתיאטרון "תמונע": "גיבור מנייר" (ערב יחיד התאטרון: "גיבורים קטנים", "רוקדים ברחוב".

לימוד שפירא (מחליפה לדיאנה)
למדה משחק ואופרה באוניברסיטת ת"א ובניו יורק ב"פריינט ברודוויי" - אוניברסיטת ג'וליאד. בעלת תארים ראשונים גם בצרפתית ובמשפטים מאוניברסיטת ת"א. בוגרת הקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה בהצטיינות יתרה (פסנתר). בין תפקידיה בתיאטרון: בתיאטרון הקאמרי: "פיני המחזמר", "פנטסטי" (לואיזה), "קול נדרי" (פרימזונת האופרה, אהובת החזן). בבית לסיין: "בין הצלצולים". בפסטיבל ישראל: "נערות טולדו" (מנהיגת המרד). בתיאטרון המסחרי: "אנני" (גרייס פארל), "צלילי המוסיקה" (הברזיקה שריידר), "עוץ לי גוץ לי" (המדרוניס), "חנות קטנה ומטריפה", "נישופות" (המאבת).

(אוף ברודוויי, "On my way" (אוף ברודוויי), "The soul kitchen" (ניו יורק). בטלוויזיה: "חטופים 2", "חצויה 3". הופעות כזמרת ג'אז בשיותף פעולה עם הטרוי של דקל בור.

תומר שרון (דר' פיין/דר' מאדן)
בין תפקידיו: בתיאטרון הקאמרי: "הכבש השישה עשר", "ענבי זעם", "חלום ליל קיץ", "הרטיטי את ליבי", "בבית לסיין: "סקאפינו"; בתיאטרון הבימה: "לכלכת עד הסוף", "לוקאס הפחדן"; "נפגעי חרדה", "מורים שימל" (אלכסנדר דון), "פוסט טראומה". בתיאטרון הרצליה: "להגיד מותר הכל", "אהבה זעם"; בפסטיבל עכו: "אופרת היהודים", "הזירה"; בהצגות הפרינג: "הסיאנס של רומיאו" (פרס ראשון, פסטיבל ונקובר), "קין והבל". בטלוויזיה: "עניין של זמן", "פלטפוס", "זהו זה", "של מי השורה הזאת", "המצב", "משחק מכור", "החרוצפים", "עד כאן", "החיים על פי איגי", "הלילה עם ליאור שליין", "טוב שבאת", "שירות חדרים", "פרשת השבוע", "דני הוליווד". בקולנוע: "מר באוס", "צומת וולקן" (מועמד פרוביזורי". מופעים מוזיקליים: "soled out". אלבומו הראשון "בלוזד" יצא ב-2005 ובקרוב יצא אלבומו השני "שירים לבלאנש".

גלעד שמואלי (הנרי)
בוגר "בית צבי" 2005. בוגר מגמת דרמה ומוסיקה בחטיבת הביניים, פסנתר קלאסי וגיטרה. כתב מוסיקה להצגות (חיוכים ושיניים, חורף החלונות האדומים). זוכה מלגת קרן שרת 2003, 2004, זוכה

אלבומו השלישי, "שוב מאושר". האלבום הפך לרב מכר וכבש את מצעדי המכירות. לאחר מופע חורף אינטימי ישוב סקעת לבמות בסיבוב הופעות חדש, שאת הבכורה שלו יחגוג בתאטרון הלאומי הבימה ואחר כך בכל רחבי הארץ.

דורון אורן (דן)
בעל תעודת בוגר כבוד בבית הספר בית צבי. בין תפקידיו: "סאלח שבאתי" (זיגי), "שיער", "בת הים" (גרימסבי), "שרק" (אבא של שרק), "זור" (אבא של זור), בתיאטרון בית לסיין: "פיאף". בתיאטרון הבימה: "המדגל". בתיאטרון הספריה: "יוסף וכתונת הפסים" (פרעה), "גריז" (וינס פונטיין), ערב שירי פרנץ סינטרה בתפקיד הראשי, "תחת שמי פריז" ערב שנסונים צרפתיים, "אויטה". ייצג את ישראל בתחרות האירוויזיון בשנת 1999 עם להקת "נדן". זמר בתכנית "רוקדים עם כוכבים". בהצגות הילדים: "טיף וטף", "הכבשה שושנה", "שליגה", "חיבוקי", "הולכים לגן", "קריס ובקטוס", "פינוקיו", "יובל המבולבל", "הענק וגנו" בתיאטרון השחור (הענק). קלטות ילדים: שירי מרים ילן שטקליס, שירי אהוד מנור, שירי לאה גולדברג. מביים קלטות, הצגות ילדים וקבוצות תיאטרון.

רונה פרומצ'נקו (נטלי)
בוגרת בית הספר המקצועי ללימודי משחק "Circle in the Square Theatre School" בניו יורק. שרתה בלהקה צבאית. בוגרת תיכון לאמנויות ע"ש תלמה ילין במגמת התיאטרון. בין תפקידיה: בתיאטרון באר שבע: "קומפני" (אפריל), פסטיבל ישראל: "רומאו ויוליה" (ג'יג'י), תיאטרון אחר "מי מפחד מנישואין" (לינדה), בתיאטרון צוותא "בתיאטרון" (מיקי), "The best party ever"

איילת רובינסון (דיאנה)
בוגרת בית צבי מחזור 2000. שחקנית, זמרת-יוצרת ותסריטאית. בין תפקידיה: בתיאטרון הבימה: "דוד שלישי", "מניין נשים" (שיינה רות), "8 נשים" (סוזון), "הלהקה" (מיקי), "מרי לו" (אלה), "הנאהבים והנעמיים", "אכזר ורחום". תיאטרון הספריה: "קברט" (סאלי בולס), "אחים בדם" (גב' לינס). תיאטרון הקאמרי: "לילה לא שקט". צוותא: "מלחמה אופרת רוק", "פותרים פה לשפן". תיאטרון תמונע: "ונו לא". קולנוע: "עץ לימון" (שלי), "מופע החיים של גוטל בוטל". טלוויזיה: "המשרד" (לאה), "עד החתונה" (ציונה), "קאמבק", "לצחוק או למות", "דעש מקומי", "דביעיית רן", "בשורות טובות", "דאש גדול", "תכנית הלילה עם ליאור שליין". יצרה ויכבה בסדרת האינטרנט המצליחה "מטומטמות", ב-Flix.co.il. זוכת מלגות: אמריקה ישראל, רחל מרכוס, עדנה פלדיל, משה זעירי, סנו.

הראל סקעת (גיבי)
בוגר בית הספר למשחק בית צבי. בשנת 2004 השתתף בעונה השנייה של "כוכב נולד". ב-2005 השתתף בתפקיד ראשי במחזמר "מי שחלם". ב-2006 הוציא את אלבום הבכורה שלו שהגיע למעמד אלבום פלטינה. זכה בתואר "זמר השנה" בכל תחנות הרדיו ואיש השנה במוסיקה בטלוויזיה. שירו "זאת" הפך לשיר השנה והמופע שבא בעקבות האלבום הפך למופע השנה (300 הצגות). ב-2009 הוציא את אלבומו השני "דמויות" שהפך לאלבום זהב. ב-2010 ייצג את ישראל ב"ארוויזיון" והיה לישראלי הראשון שזכה בשלושת הפרסים היוקרתיים של צוות השיפוט והמוסיקאים מכל רחבי אירופה, כזמר הטוב ביותר שנתן את ההופעה הטובה ביותר וביצע את השיר בטוב ביותר. לפני כחודש יצא

לימור שפיורא, ניר זליחובסקי

←
"בדגשים וסימפטיה". בטלוויזיה: "ספי", "קפה פריז", "אישה באפור", "משמרת לילה", "ספורט ותיאטרון", "Seven in Heaven", "זאפ לראשון".

מדבבת ושרה בסרטי אולפני דיסני ומתחרויה. בין תפקידיה: "שלגיה" (שלגיה), "היפהייה הנרדמת" (היפהייה), "אנסטסיה" (אנסטסיה), אצבעונית" (אצבעונית), "הכינה נחמה" (הכינה נחמה), "במבי" (אמא של במבי), "פינוקיו" (הפייה), "חתולים בצמרת" (רוכסית), "נסיך מצרים" (מרים), "תפוס ת'כריש" (לולה), "דובונים" (דודה פאני), "פלונטר" (אמא גוטל), "פיראטים" (המלכה ויקטוריה). ניהלה מוסיקלית את פס הקול של הסרט "עידן הקרח 2: מופיעה בארץ ובחז'ל עם דזמורות ישראליות וזרות. הייתה שופטת

אבנר יפעת (בס, קונטרבס)

נגן קונטרבס וגיטרה בס. בוגר האקדמיה למוזיקה ו"ש רוברג באוניברסיטת תל אביב. ניגן בקונצרטים בתזמורת הפילהרמונית הישראלית, בתזמורת הקאמרית הישראלית, הסימפונית ראשל"צ, האופרה הישראלית, הסימפונית ירושלים והסימפונית חיפה. נגינה בהרכבים שונים, ביניהם: "קצת אחרת", "14 אוקטבות", "צ'ליל מכון", "אלכום משפחתי"(שלמה גרוינך ושם טוב לוי), "הכל זורם". הקלטות מופיעים פומביים ברדיו ובטלוויזיה. השתתף בתסכופ רב של הצגות, ביניהן: "אני וסימון ומואזי הקטן", "המלך ואני", "גימפל תם", "אמא קוראז'", "ההולכים בחושך", "אשכבה", "הבכינים", "מתנשאים", "פיאף", "הנאהבים הנעמיים", "המפיקים", "כנר על הגג", "ינטל".

זיו ריינר (גיטרות)

גיטרסט, מעבד ומפיק מוסיקלי. ניגן עם מיטב האמנים בארץ , ביניהם קרן פלס, מיקה קרני, שירי מימון, הרכב הג'אז "האורקסטרה", הרכב האלקטרו הבינלאומי "Kartic & Gottam", הרכב הלאטין ג'אז "קילומבו". ניגן בהקלטות ובהצגות בתיאטרות השונים, ביניהם: "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "ג'וני הלב", "מדי לו", "לילה לא שקט", "השחקן", "הלחקה, ספינת השוטים" "אורנו הים" הבהורים בדלת ממול", "חוטאים", דרך השיר, "מדוך כפתורים, יונה ונער "Avenue Q", השתתף מוזיקלית וניהל אמנותית את תקליטו האחרון של אושיק לוי "קול וחומר". שותף להפקה המוזיקלית של פסקול מופע המחול "איש אישה ורוח זר" בפסטיבל ישראל 2009 . שימש כמנהל האמנותי של מועדון הג'אז "קאמורט". בין 2000-1998. היה שותף להקמת "ביה"ס התיכון לאמנויות לנוער בסניף מוזות- השתתף כמורה במתא"ן, סדרות העשרה לנוער מחונן בתיכון "הטובדג" ובתיכון לאמנויות "אלון".מלמד מוזיקה במרכז המוזיקה של רמת השרון.

אסף רוט (תופים)

נגן מרמבה וכלי הקשה. הופיע כסולן ברחבי ארה"ב, באירופה ובמזרח הרחוק. משתף פעולה עם יוצרים ישראליים, ביניהם יוני רכטר, רון סחרוף, יעם שלומי שבו, ערן צור. שימש כנגן כלי הקשה בתזמורת הסימפונית הישראלית. נמגן בהצגות: "המלט", "גטו", "יוצק", קומדיה של טעויות" ו"מעגל הגיד הקווקזי".

הדס פבריקנט (כינור)
נולדה בשנת 1979 ואלי בלונטר, חיים טאוב, יאיר קלס ואירנה סבטלובה. למדה לתואר שני באקדמיה למוזיקה ו"ש רוברג ב"א שם זכתה בתחרויות לכלי קשת ולמוזיקה קאמרית. משנת 1999-1984 זכתה במלגות קרן תרבות אמריקה - ישראל.

כנרת ראשונה של "הרביעייה העכשווית", יחד עם הרביעייה זכתה בסרטים בינלאומיים חשובים ובהם ה"גראנד פרי" בתחרות הבינלאומית השמינית של הרכבים קאמריים למוזיקה בת זמננו, קרקוב, פולין, 2004 ובפרס שרת החינוך והתרבות ו"ש ערן פרושש לביצוע המצטיין של יצירה ישראלית לשנת 2003 .

ב"כוכב נולד" הליטאי. מופיעה במופעים מוסיקליים, ביניהם: "גילוי נעים", "המיזיקל והאופרטה נפגשים", "Come Prima".

ניר זליחובסקי (מחליף להנרי)

בוגר "ניסן נתיב" תל אביב. בין תפקידיו: בתיאטרון תמונז. "מי ששז", "בתיאטרון הבימה: "מלכת היופי של ליאנן" (ריי דולי), "הסוחר מונצ'ה" (לורנצו), בתיאטרון הקאמרי: "לילה לא שקט", "זהב טורקי". בתיאטרון אורנה פורת: "בגדי המלך החדשים", "פיטר פן". בתיאטרון נגה: "האגם", בתיאטרון הערבי-עברי: "שרופים" (ניהד, ואהאב, איש פלנגוט), "נון סטופ קפה". ביכורי העיתים: "ילד חי או מת", "טעונים" (חייל נאצי, האנס, נח). בקולנוע: "רווקה פלוס" (נדב). בטלוויזיה: "הבורד". מעבד לפינה" (אייל), "הבורד".

הבימה התיאטרון הלאומי

זוכה פרס ישראל 1958

מנכ"ל: אודליה פרידמן | סמנכ"ל: בני צרפתי | מנהל אמנותי: אילן רונן

מועצת הנאמנים של התיאטרון | יו"ר: דוד בועז

פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, אדריאן הרשקוביץ, דוד סיני

מחלקת שיווק ומכירות:

מנהלת מחלקת שיווק ומכירות: רויטל שקורי
עוזרת למנהלת מחלקת שיווק: ענת נתן
מכירות מחלקה חינוכית: ניר רוזן
מנהל מחלקת שיווק מצד עסק: איתן אדר
מנהל פרסום וטיס יציור: אסנת חן

שחקי התיאטרון:

רותם אבהוב, אורי אברהמי, גיא אדלר, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרלך, טלי אורן, אלון אופיר, דורון אורן, אור אילן, גורג' אסכנדר, גיאנטל אלבכר, נצר אלוני, אביב אלוש, שרון אלכסנדר, ניצן אלמגור, אהרון אלמוג, גרמי אלפסי, עילי אלתרמן, אלכס אנסקי, יפית אסולין, ליאת אקטע, אברי ארבל, נעמה ארמון, דפנה ארמוני, אורי בדר, עמוס בארון, ריקי בליך, ששיל בן-ארי, אורי בנאי, שלומי בן עטר, תמר בן עמי, שלמה בר שביט, שמחה אסולין, ליליאן ברטו, יהורם גאון, דוית גביש, ניקי גולדשטיין, נועה גודל, ענת גוטמן, שי גולן, גלית גיאת, לאה גלפשוטין, תומר לררן, אנה דוברוביץקי, יביגניה זודינה, יואב דונט, אלי דריקס, רמי הויברגר, אורי הוכנן, אמיר הלל, יניב הלפגנט, רוברט הניג, הילה הרלינג, מרב הררי, אמנון וולף, אתי וקנין, עוז זהבי, גיא זא-ארג', ניר זליכובסקי, סיני חזמה-פריצקר,

דורר טפליצקי, עידית טפרטוס, מומו טרולבסקי, אושרי כהן, איציק כהן, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, מיכאל כורש, לירון אילי יצפאן, לילך כספי, לירון לוי, אמיר לוי, אילן אביר, חתי לנדאו, דני לשמן, אברהם מור, רינת מטטוב, אביטל חטר, אלון נוימן, לואי מופי, אורית נחמיאס, דניאל סבב, יובל גול, שחף סגל, יוסף סוויד, הראל סקעת, גאסן עבאס, שרון עוז, דורון עמית, בני עמרני, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, איתי פלג, מיקי פלג, הילה פלדמן, ורד פלדמן, טני פלורנטין, יערה פלצי אלינו-פלסקמן, ערן פרץ, שחר פרץ, יעל צפירי, אבי קושניר, דבורה קידר, פיני קדרון, שלומי קוריאס, דוד קיגלר, ליא קניג, טטיאנה קנלסי-אולרי, גיל קפטן, ראודה, אלעד רביב, נתן רביץ, ארז רגב, עופר רגיר, אייל רוזשיצקי, טלי רוברג, אילת רובינסון,

אורנה רוטברג, שחר רוז, דב רייזר, הדר רצון-רותם, פולי רשף, אסף שגב, סנדרה שדה, יובל שדה, נגה שחר, ניר שבר, עפר שכטר, יאיר שלומוביץ, שלום שמואלוב, גלעד שמואל, תומר שרון, סיון ששון, יולי תגר

השחקנים הוותיקים:
יהודה אפרוני, שלמה בר שביט, ישראל בידרמן, ורף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, טוביה פרדו, פניה פרח, דליה פרידלנד, אהל קובינסקה, אלכס פלג

מנהלת לשכת מנכ"ל: רונית עוזיאל
מזכירת מנהל אמנות: רינת ברטלר
מנהל כח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כח-אדם: עדי ארזי

מנהלה - אחזקה:

חשמלאי הבית: סלומון עובדיה

מרכזנים: זאב מירב

מנהל רכש ומנהל מחלקת סדרנים: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדן אחראי: נתי חכים, יאיר טלמור, יהונתן לבקוב, יואב אמיר, בועז וולנשטיין

מנהלת אירועים: מלי ציון

אגודת יידי הבימה

חברי הנהלה:

עו"ד צפי חבן - יו"ר

חנית חיימוביץ
ליאורה לנדאו
רינת סביר
נאוה רביד

מיסדת ונשיאת כבוד:

עו"ד אורה גולדנברג

מזכיל: פולין כהן

ידידים: אבן-עזרא יעקב, אדלר חנית ורואוב, אהובי יבאל, אהרוני קלרה, אונגר רמי ויעל, אור מיכאלה ותיאודור, איזקסון אירית, אילין שרה, איתן פולט, אלאלוף אילנה ולק, אלאלוף שרה, אלון אידה ושמעון, אלחנני איטה, אלמוג יעל-הקרן ע"ש פנחס ודורה, אפרתי אורית ודוד, אקרשטיין שולה וגורא, ארל'ך גל ומישל, ארל'ך מירה וגורא, ארוקן דוריס וטורי, באריבוים צביקה ונטלי, בכרך יעקבי אסתר, בזרטו יעל, בלוש קיי, בנק הפועלים, בנק לאומי, בר ריבה וצבי, בהריה אבידן בריה, ברטפלד אסי, מוטיק בלחמן, גורביץ אריאלה וגרשון, גנר מיכה ושלום זינגה נבאי עזרא ונדה, נבראילי עדנה וארון, גולדנברג אורה, גולדנברג תמי, גור אלק, גורביץ מוטיק ובגנן, גורביץ אריאלה וגרשון, גנר מיכה ושרה, גלית יגיל, גלעד מירה ויה, גלר אתי, גרינברג יפית ורז' ארד, גרנות נעמי ויוסי, דואק אבלין, דנקנר אורלי ונחמי, הורביץ דליה, הירש תמי ועמי, הלן דוה המבורגר חנה ונדעון, הראל אורה ואבקס, עו"ד יוסי זאב, יולנר חנית, ורטהיים דרורית, זלכה יבאל ושירלי, זמיר רינה ויצחק, זרניצקי אורה ויוסף חיון

אסתר חיימוביץ חנית, חכמי-קנפור ניצה, חתן אריה ופסיה, טימוסון יהודית ואבי, טייק יהודית והנרי, טייק עירניה, טלר גדעון ! גורניצקי, יהודית סלע, יונס אלי וחנה, יני שחור נעמי ומנחם, ינאי שלמה, יעל-רח, ירון ג'ואן ושמעון, ירח צילה, כהן איילה ואל, כהן פניו ופנינת, כרמל שוש ואליעזה, ליבאי זלדר, לנדאו מיריה ואילן בן זאב, לנדאו ליאורה ואל, לנדאו דבורה ויהודית ואלכס, לנדסברג ברום, לנדסמן יוסי, לסט חותי וגבי, מאור גליה והושע, מאירי תקוה נחמן, מודעי סיבל, מוסס-נפר מימי ואיציק, סוזן גילי, מדוהי טפוח, מנואל מוריאל וענת, מיתר עפרה,

מלמד אלדד ודליה, מנדלבאום סלו ומירב, מנדלסון יוסי וחנה, סנור מרתית ויואב, נאמן דליה ואברהם, נתנאל ענגי ועוזי, סביר רינת וגורי, סגל טובה וסמי, סוזן שמחה, סמית גל ורלי, עופר בתיה ועידן, עופר ליאורה ולוני, עזריאלנט איה, עידן עודד ורחל, פדרמן ליאורה ומיכאל, פורר מיכל ודוד, פירון זהבה, פישמן טובה ולאליצה, פלדמן איה וזאב, פלנט שרה ואבנר, פרופר אתי וגד, פרופ' חת מאיר, פרופ' יוסף ודליה פרשקר, פרופ' מיכאל סלע ושרה, פרופ' סוארי יצחק ועדיה, פרלוק אורנה ורז' חיים, פרי יעקב ואסנת, צ'רניאק עופרה, קונדה אפרים וצופי, קרויצקי ניר, קד ישראל, קצין יהודית וחוני, קריב גלי, קרן מיקה, קרן התרומות ע"ש פנחס זכאי ז"ל רב-הון יעל, רביד נאוה ואברהם, רבינעביץ חנית, רביץ אורלי, רהב רז והילה, רובינשטיין מיכל ושמגר מאיה, רוזנברג ריקי, רוזנברג מילו ורחל, רוטר נבריאל וסובל

אסתר, ריס איטה, רפי רב חן, רפפורט אירית, שובל כנה וזלמן, שחר צפרייה ויצחק, שוסטר דליה, שחר אווה, שטיינביץ בני ואניאס, שטראוס-בן דודר רעיה, שימחאי סמדה שלום שי, שני הדסה ומאיה שקד, שושנה וישעיהו, שקד אהרון וחיה, שרון חותי ושלמה, שזרילי דניאלה ודני, שרף חותי ואהרון,

תאומים משה ועירית, תשובה יצחק וחיה.

כמעט נורמלי

מנהל טכני: **איציק חיים**

סגן מנהל טכני: **רוסלאן קרבצ'נסקי**

ביצוע תאורה: **ליאור לזין**

ביצוע סאונד:

ליאון פרל, מרון דוידאי, ששה דולגוב

תפעול תלבושות ואבזרים:

לינה שניר, רונית מאק

פאות: **אווה אהנה**

תיאטרון הבימה חבר באיחוד תיאטראות אירופה

מנהלת מחלקת שיווק ומכירות:

מנהלת מחלקת שיווק ומכירות: רויטל שקורי
עוזרת למנהלת מחלקת שיווק: ענת נתן
מכירות מחלקה חינוכית: ניר רוזן
מנהל מחלקת שיווק מצד עסק: איתן אדר
מנהל פרסום וטיס יציור: אסנת חן

שחקי התיאטרון:

רותם אבהוב, אורי אברהמי, גיא אדלר, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרלך, טלי אורן, אלון אופיר, דורון אורן, אור אילן, גורג' אסכנדר, גיאנטל אלבכר, נצר אלוני, אביב אלוש, שרון אלכסנדר, ניצן אלמגור, אהרון אלמוג, גרמי אלפסי, עילי אלתרמן, אלכס אנסקי, יפית אסולין, ליאת אקטע, אברי ארבל, נעמה ארמון, דפנה ארמוני, אורי בדר, עמוס בארון, ריקי בליך, ששיל בן-ארי, אורי בנאי, שלומי בן עטר, תמר בן עמי, שלמה בר שביט, שמחה אסולין, ליליאן ברטו, יהורם גאון, דוית גביש, ניקי גולדשטיין, נועה גודל, ענת גוטמן, שי גולן, גלית גיאת, לאה גלפשוטין, תומר לררן, אנה דוברוביץקי, יביגניה זודינה, יואב דונט, אלי דריקס, רמי הויברגר, אורי הוכנן, אמיר הלל, יניב הלפגנט, רוברט הניג, הילה הרלינג, מרב הררי, אמנון וולף, אתי וקנין, עוז זהבי, גיא זא-ארג', ניר זליכובסקי, סיני חזמה-פריצקר,

דורר טפליצקי, עידית טפרטוס, מומו טרולבסקי, אושרי כהן, איציק כהן, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, מיכאל כורש, לירון אילי יצפאן, לילך כספי, לירון לוי, אמיר לוי, אילן אביר, חתי לנדאו, דני לשמן, אברהם מור, רינת מטטוב, אביטל חטר, אלון נוימן, לואי מופי, אורית נחמיאס, דניאל סבב, יובל גול, שחף סגל, יוסף סוויד, הראל סקעת, גאסן עבאס, שרון עוז, דורון עמית, בני עמרני, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, איתי פלג, מיקי פלג, הילה פלדמן, ורד פלדמן, טני פלורנטין, יערה פלצי אלינו-פלסקמן, ערן פרץ, שחר פרץ, יעל צפירי, אבי קושניר, דבורה קידר, פיני קדרון, שלומי קוריאס, דוד קיגלר, ליא קניג, טטיאנה קנלסי-אולרי, גיל קפטן, ראודה, אלעד רביב, נתן רביץ, ארז רגב, עופר רגיר, אייל רוזשיצקי, טלי רוברג, אילת רובינסון,

אורנה רוטברג, שחר רוז, דב רייזר, הדר רצון-רותם, פולי רשף, אסף שגב, סנדרה שדה, יובל שדה, נגה שחר, ניר שבר, עפר שכטר, יאיר שלומוביץ, שלום שמואלוב, גלעד שמואל, תומר שרון, סיון ששון, יולי תגר

השחקנים הוותיקים:
יהודה אפרוני, שלמה בר שביט, ישראל בידרמן, ורף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, טוביה פרדו, פניה פרח, דליה פרידלנד, אהל קובינסקה, אלכס פלג

מנהלת לשכת מנכ"ל: רונית עוזיאל
מזכירת מנהל אמנות: רינת ברטלר
מנהל כח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כח-אדם: עדי ארזי

מנהלה - אחזקה:

חשמלאי הבית: סלומון עובדיה

מרכזנים: זאב מירב

מנהל רכש ומנהל מחלקת סדרנים: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדן אחראי: נתי חכים, יאיר טלמור, יהונתן לבקוב, יואב אמיר, בועז וולנשטיין

מנהלת אירועים: מלי ציון

חשמלאי הבית: סלומון עובדיה

מרכזנים: זאב מירב

מנהל רכש ומנהל מחלקת סדרנים: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדן אחראי: נתי חכים, יאיר טלמור, יהונתן לבקוב, יואב אמיר, בועז וולנשטיין

מנהלת אירועים: מלי ציון

חשמלאי הבית: סלומון עובדיה

מרכזנים: זאב מירב

מנהל רכש ומנהל מחלקת סדרנים: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדן אחראי: נתי חכים, יאיר טלמור, יהונתן לבקוב, יואב אמיר, בועז וולנשטיין

מנהלת אירועים: מלי ציון

חשמלאי הבית: סלומון עובדיה

מרכזנים: זאב מירב

מנהל רכש ומנהל מחלקת סדרנים: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדן אחראי: נתי חכים, יאיר טלמור, יהונתן לבקוב, יואב אמיר, בועז וולנשטיין

מנהלת אירועים: מלי ציון

התיאטרון הלאומי "הבימה" טל': 03-5266666 | פקס: 03-5266677
קופה: 03-6295555 | אתר אינטרנט: www.habima.org.il